

สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ (Arab Republic of Egypt)

เมืองหลวง กรุงไคโร

ที่ตั้ง ภูมิภาคแอฟริกาเหนือ ระหว่างเส้นละติจูดที่ 22-31 องศาเหนือ ลองจิจูดที่ 25-38 องศาตะวันออก โดยตั้งอยู่ทางใต้ของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ในจุดยุทธศาสตร์ที่เชื่อมตะวันออกกลางกับแอฟริกา มีพื้นที่ 1,001,450 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 31 ของโลก และใหญ่กว่าไทย 2 เท่า มีชายแดนทางบกยาว 2,612 กม. และมีชายฝั่งยาว 2,450 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
ทิศใต้	ติดกับซูดาน (1,276 กม.)
ทิศตะวันออก	ติดกับฉนวนกาซาของปาเลสไตน์ (13 กม.) อิสราเอล (208 กม.) และทะเลแดง
ทิศตะวันตก	ติดกับลิเบีย (1,115 กม.)

ภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูงและทะเลทรายกว้างใหญ่ มีแม่น้ำไนล์เป็นแม่น้ำสายหลัก ไหลผ่านกลางประเทศและมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำไนล์มีความอุดมสมบูรณ์ พื้นที่เพาะปลูกมีเพียง 2.87% พื้นที่ทางตะวันออกเป็นที่ราบสูง โดยเฉพาะคาบสมุทรไซนายมีความสูงกว่าระดับน้ำทะเล 2,629 ม. ส่วนพื้นที่ทางตะวันตกเป็นทะเลทรายลิเบียซึ่งอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล 133 ม.

ภูมิอากาศ แบบทะเลทราย ปริมาณฝนน้อย มีแสงแดดตลอดปี และมี 4 ฤดูกาล ได้แก่ 1) ฤดูใบไม้ผลิ ห้วง มี.ค.-พ.ค. 2) ฤดูร้อน ห้วง มิ.ย.-ก.ย. 3) ฤดูใบไม้ร่วง ห้วง ต.ค.-พ.ย. และ 4) ฤดูหนาว ห้วง ธ.ค.-ก.พ. โดยแต่ละปีสำนักงานอุตุนิยมวิทยาอียิปต์จะเป็นหน่วยงานที่ประกาศห้วงการเปลี่ยนฤดูกาล ทั้งนี้ สภาพภูมิประเทศที่แห้งแล้งแบบทะเลทราย ทำให้อียิปต์มักเผชิญภัยธรรมชาติบ่อยครั้ง เช่น ภัยแล้งเป็นบางครั้ง แผ่นดินไหว น้ำท่วมฉับพลัน ดินถล่ม ตลอดจนพายุลมร้อนที่เรียกว่า Khamsin พายุฝุ่น และพายุทรายในช่วงเปลี่ยนฤดู

ประชากร 108,230,869 คน (ต.ค.2568) เป็นชาวอียิปต์ 99.7% (ประกอบด้วย 3 เชื้อชาติ คือ Fallaheen, Bedouin และ Nubian) และอื่น ๆ 0.3% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ: วัยเด็ก (0-14 ปี) 33.8% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 60.6% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 5.6% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวมประมาณ 74.4 ปี เพศชายประมาณ 69.4 ปี เพศหญิงประมาณ 74.4 ปี อัตราการเกิด 18.5 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.7 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.28% ทั้งนี้ ประชากร 95% กระจายตัวภายในระยะ 20 กม.จากริมแม่น้ำไนล์ไปตลอดแนวของแม่น้ำ เฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำไนล์

ศาสนา อิสลาม 90% (ส่วนใหญ่เป็นซุนนี) คริสต์ 10% (ส่วนใหญ่นับถือนิกายคอปติก ที่เหลือเป็นอาร์เมเนียนอโศทอลิก คาทอลิก มาโรไนต์ ออร์ทอดอกซ์ และแองกลิกัน)

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาอาหรับ ส่วนภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษใช้กันโดยทั่วไปในกลุ่มผู้มีการศึกษา

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 75.34% ระบบการศึกษา แบ่งเป็น ระดับประถมศึกษา 6 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี มัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี (มีทั้งสายอาชีพและสายสามัญ) และอุดมศึกษา

การก่อตั้งประเทศ อียิปต์เป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 5,000 ปี ก่อตั้งเป็นอาณาจักรตั้งแต่ 3,200 ปีก่อนคริสตกาล ก่อนตกอยู่ใต้การปกครองของทั้งกรีก โรมัน และไบแซนไทน์ จนกระทั่งยุคสมัยใหม่ อียิปต์ถูกสหราชอาณาจักรเข้ายึดครองเมื่อ ก.ค.2425 และในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 สหราชอาณาจักรประกาศให้อียิปต์เป็นรัฐในอารักขา หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 1 ชาวอียิปต์เคลื่อนไหวเรียกร้องเอกราช และได้รับเอกราชเมื่อปี 2465 ในระยะแรกที่เป็นเอกราช อียิปต์ปกครองโดยราชวงศ์มูฮัมหมัด อะลี ที่สืบเชื้อสายจากสุลต่านแห่งอียิปต์ โดยสุลต่านฟูอาดสถาปนาพระองค์เป็นสมเด็จพระราชาธิบดีฟูอาดที่ 1 หลังจากนั้น มีกษัตริย์ปกครองอีกสองพระองค์ คือ สมเด็จพระราชาธิบดีฟารูกที่ 1 และสมเด็จพระราชาธิบดีฟูอาดที่ 2 ก่อนที่ระบอบกษัตริย์จะสิ้นสุดลงจากการถูกรัฐประหาร และเปลี่ยนการปกครองเป็นระบอบสาธารณรัฐ ตั้งแต่ มิ.ย.2496 จนถึงปัจจุบัน

วันชาติ 23 ก.ค. (Revolution Day เมื่อปี 2495)

การเมือง ปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข และ นรม. เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร อำนาจอธิปไตยแบ่งเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ มาจากการเลือกตั้งโดยตรง โดยการออกเสียงลงประชามติแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปี 2557 ระหว่าง 19-22 เม.ย. 2562 ครอบคลุมการขยายวาระการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดี จากเดิม 4 ปี เป็น 6 ปี และสามารถดำรงตำแหน่งได้ไม่เกิน 3 สมัย ส่วน นรม. มาจากการแต่งตั้งของประธานาธิบดี และเป็นผู้จัดตั้ง ครม. โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ ประธานาธิบดีอับดุลฟัตตาห์ อัสซีซี ผู้นำรัฐประหาร เมื่อ 3 ก.ค. 2556 และได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งต่อเนื่อง 3 สมัย ได้แก่ สมัยที่ 1 เมื่อ 8 พ.ค. 2557 สมัยที่ 2 เมื่อ 2 เม.ย. 2561 และสมัยที่ 3 เมื่อ 12 ธ.ค. 2566 สำหรับการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งต่อไปจะมีขึ้นในปี 2573

ฝ่ายนิติบัญญัติ : ระบบสองสภา คือ วุฒิสภา (Majlis Al-Shiyoukh) ประกอบด้วย สว. จำนวน 300 คน วาระดำรงตำแหน่ง 5 ปี โดยมีที่มาจาก 1) การเลือกตั้งระบบแบ่งเขต 100 คน 2) การเลือกตั้งระบบบัญชีรายชื่อ 100 คน และ 3) การแต่งตั้งของประธานาธิบดี 100 คน ทั้งนี้ วุฒิสภาอียิปต์เคยถูกยกเลิกไปเมื่อปี 2555 แต่รี้อฟื้นกลับมาอีกครั้งจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปี 2557 และได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรเมื่อ มิ.ย. 2563 โดยหลังจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปี 2557 อียิปต์จัดการเลือกตั้ง สว. อีกครั้ง เมื่อ ส.ค.-ก.ย. 2563 ส่วนการเลือกตั้ง สว. ครั้งหลังสุดจัดขึ้นเมื่อ ส.ค. 2568 และครั้งต่อไปจะจัดขึ้นในปี 2573

สภาผู้แทนราษฎร (Majlis al-Nowaab) ประกอบด้วย สส. จำนวน 596 คน วาระดำรงตำแหน่ง 5 ปี โดยมีที่มาจาก 1) การเลือกตั้งระบบแบ่งเขต 448 คน 2) การเลือกตั้งระบบบัญชีรายชื่อ 120 คน โดยมีการกำหนดที่นั่งซึ่งสงวนไว้สำหรับผู้แทนสตรี เยาวชน ชาวคริสต์ และแรงงาน และ 3) การแต่งตั้งของประธานาธิบดี 28 คน การเลือกตั้ง สส. ครั้งหลังสุดจัดขึ้นเมื่อ พ.ย. 2568 และครั้งต่อไปจะจัดขึ้นในปี 2573

ฝ่ายตุลาการ : ประธานาธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้พิพากษาและตุลาการศาลทั้งหมดในอียิปต์ ตลอดจนอัยการสูงสุด และประธานศาลรัฐธรรมนูญ ศาลที่สำคัญ ได้แก่ ศาลรัฐธรรมนูญสูงสุด (Supreme Constitutional Court-SCC) ประกอบด้วย ประธานศาลและผู้พิพากษา 10 คน มีอำนาจในการชี้ขาดว่ากฎหมายและคำพิพากษาของศาลต่าง ๆ สอดคล้องหรือขัดกับรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา (Court of Cassation-CC) ประกอบด้วย ประธานศาลและผู้พิพากษา 550 คน โดยการพิจารณาคดีจะประกอบด้วยคณะผู้พิพากษา 5 คน มีอำนาจตัดสินคดีแพ่งและอาญาทั่วไป และศาลปกครองสูงสุด (Supreme Administrative Court-SAC) มีอำนาจในการพิจารณาคดีปกครองต่าง ๆ ส่วนศาลอื่น ๆ ได้แก่ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลครอบครัว และศาลพิเศษ เช่น ศาลทหาร และศาลคดีความมั่นคง

พรรคการเมือง : ปัจจุบันมีพรรคการเมืองที่มีที่นั่งในสภาผู้แทนราษฎรอียิปต์ รวม 13 พรรค และผู้สมัครอิสระ ประกอบด้วย พรรค Nation's Future ซึ่งสนับสนุนประธานาธิบดีซีซี มี สส. มากที่สุด 316 คน รองลงมาคือพรรค Republican People 50 คน พรรค New Wafd 26 คน พรรค Homeland Defenders 23 คน พรรค Modern Egypt 11 คน พรรคอื่น ๆ รวม 46 คน และผู้สมัครอิสระ 124 คน นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มการเมืองนอกสภาที่สำคัญ คือ Free Egyptians Party และการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่ม Muslim Brotherhood ซึ่งอียิปต์ประกาศขึ้นบัญชีเป็นกลุ่มก่อการร้ายและกลายเป็นกลุ่มนอกกฎหมายตั้งแต่ ธ.ค. 2556 โดยแกนนำกลุ่ม Muslim Brotherhood ซึ่งมีฐานที่มั่นในตุรกีและกาตาร์ยังคงเคลื่อนไหวด้วยการวิพากษ์วิจารณ์กองทัพและประธานาธิบดีอียิปต์

เศรษฐกิจ รัฐบาลอียิปต์เริ่มปฏิรูปเศรษฐกิจเป็นแบบตลาดเสรี เมื่อปี 2532 ทำให้เศรษฐกิจขยายตัวดีขึ้น นอกจากนี้ รัฐบาลพยายามปฏิรูปเศรษฐกิจอีกครั้งในช่วงปี 2547-2551 เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ และส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจ ชาวอียิปต์ส่วนใหญ่ยังยากจน ขณะที่ปัญหาความวุ่นวายทางการเมือง และความไม่สงบในประเทศส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและนักท่องเที่ยว ทำให้รัฐบาลชุดปัจจุบันต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากมิตรประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐฯ และรัฐรอบอ่าวอาหรับ ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และคูเวต ทั้งนี้ เศรษฐกิจอียิปต์พึ่งพารายได้จากการท่องเที่ยว การส่งออกน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ การส่งเงินกลับประเทศของชาวอียิปต์ที่ไปทำงานในต่างประเทศ และการเก็บค่าผ่านคลองสุเอซ

นอกจากนี้ รัฐบาลยังดำเนินโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่สำคัญ คือ การสร้างเมืองหลวงแห่งใหม่ (New Administrative Capital-NAC) บนพื้นที่ 714 ตร.กม. ทางตะวันออกของกรุงไคโร ตั้งแต่ปี 2558 ภายใต้แนวคิดเมืองอัจฉริยะ (Smart City) เพื่อช่วยขับเคลื่อนการฟื้นฟูเศรษฐกิจ และรองรับการเป็นที่ตั้งส่วนราชการที่สำคัญของประเทศ ได้แก่ รัฐสภา และกระทรวงต่าง ๆ ทั้ง 34 กระทรวง อีกทั้งสามารถรองรับประชากรได้กว่า 6.5 ล้านคน สร้างงานกว่า 2 ล้านตำแหน่ง และมีเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างกรุงไคโรกับเมืองหลวงแห่งใหม่ ด้วยรถไฟฟรางเบา (LRT) ระยะทาง 100 กม. ซึ่งเปิดให้บริการเมื่อปี 2567 ทั้งนี้ ประธานาธิบดีซีซีซีทำพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่ 3 ที่ NAC เมื่อ 2 เม.ย.2567 พร้อมกับเปิดใช้งาน NAC เป็นศูนย์กลางการบริหารประเทศอย่างเป็นทางการ แทนกรุงไคโรที่แออัด

เศรษฐกิจอียิปต์ในปี 2569 ยังคงมีแนวโน้มที่ต้องเผชิญความท้าทายจากผลกระทบของสงครามรัสเซีย-ยูเครน และสถานการณ์สู้รบในฉนวนกาซาระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มฮามาส รวมถึงปัญหาการเมืองภายในของประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ ซูดาน และลิเบีย ซ้ำเติมภาวะเงินเฟ้อและหนี้สาธารณะสูง ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไข โดยรัฐบาลอียิปต์มุ่งปฏิรูปเศรษฐกิจแบบครอบคลุมรอบด้าน เช่น การส่งเสริมการลงทุน การดำเนินนโยบายแข่งขันทางการค้า การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ การส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศเพื่อเพิ่มการส่งออกและลดการนำเข้า การกระตุ้นการจ้างงาน การสนับสนุนบทบาทภาคเอกชน การท่องเที่ยว รวมถึงการส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทางปัญญา

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ปอนด์อียิปต์ (Egyptian Pound-EGP)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 47.26 EGP

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 1.45 EGP (ต.ค.2568)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 349,260 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (IMF ปี 2568)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 4.4 %

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 3,170 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 33,140,000 คน

อัตราการว่างงาน : 6.3%

อัตราเงินเฟ้อ : 19.7%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : ขาดดุล 20,180 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (IMF ปี 2568)

ผลผลิตการเกษตร : ฝ้าย ข้าว ข้าวโพด ข้าวสาลี ถั่ว ผลไม้ ผัก และปศุสัตว์

ผลผลิตอุตสาหกรรม : สิ่งทอ อาหารแปรรูป การท่องเที่ยว เคมีภัณฑ์ เวชภัณฑ์ ไฮโดรคาร์บอน การก่อสร้าง ปูนซีเมนต์ โลหะ และอุตสาหกรรมเบา

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 50,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (CAPMAS ปี 2568)

มูลค่าการส่งออก : 45,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (CAPMAS ปี 2568)

สินค้าส่งออก : น้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ทองคำ ฝ้าย สิ่งทอ ผลิตภัณฑ์โลหะ เคมีภัณฑ์ ผักและผลไม้ และอาหารแปรรูป

คู่ค้าส่งออกที่สำคัญ : ตุรกี สเปน อิตาลี ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐฯ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหราชอาณาจักร อินเดีย เยอรมนี

มูลค่าการนำเข้า : 95,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (CAPMAS ปี 2568)

สินค้านำเข้า : เครื่องจักรและอุปกรณ์ อาหาร เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ไม้ และเชื้อเพลิง

คู่ค้านำเข้าที่สำคัญ : จีน ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐฯ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ตุรกี เยอรมนี รัสเซีย

ทรัพยากรธรรมชาติ : ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ แร่เหล็ก ฟอสเฟต แมงกานีส หินปูน แร่ทัลก์หรือแร่หินสบู่ แร่ใยหิน ตะกั่ว แร่หายาก และสังกะสี

การทหารและความมั่นคง

การทหาร : งบประมาณทางทหารเมื่อปี 2568 อยู่ที่ 2,280 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็น 0.73% ของ GDP อียิปต์มีขนาดกองทัพที่ใหญ่ที่สุดในแอฟริกา ประกอบด้วย ทบ. ทร. ทอ. และหน่วยบัญชาการป้องกันภัยทางอากาศ กำลังพลรวม 438,500 นาย ทบ. 310,000 นาย ทร. 18,500 นาย ทอ. 30,000 นาย หน่วยบัญชาการป้องกันภัยทางอากาศ 80,000 นาย นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังกึ่งทหาร 397,000 นาย และกำลังพลสำรอง 479,000 นาย (ทบ. 375,000 นาย ทร. 14,000 นาย ทอ. 20,000 นาย และหน่วยบัญชาการป้องกันภัยทางอากาศ 70,000 นาย)

อียิปต์ส่งกำลังพลเข้าร่วมภารกิจในกองกำลังรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ ได้แก่ ภารกิจ MINUSCA ในสาธารณรัฐแอฟริกากลาง จำนวน 1,023 นาย ภารกิจ MONUSCO ในคองโก จำนวน 6 นาย ภารกิจ UNMISS ในเซาท์ซูดาน จำนวน 7 นาย ภารกิจ UNISFA ในซูดาน จำนวน 5 นาย และภารกิจ MINURSO ใน Western Sahara จำนวน 20 นาย

ยุทโธปกรณ์สำคัญ

ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) 2,480 คัน (รุ่น M1A1 Abrams 1,130 คัน รุ่น M60A1 300 คัน รุ่น M60A3 850 คัน และรุ่น T-62 200 คัน) ยานหุ้มเกราะลาดตระเวน (RECCE) 412 คัน (รุ่น BRDM-2 300 คัน และรุ่น Commando Scout 112 คัน) ยานรบทหารราบหุ้มเกราะ (IFV) 690 คัน (รุ่น YPR-765 25mm 390 คัน และรุ่น BMP-1 300 คัน) ยานลำเลียงพลหุ้มเกราะ (APC) มากกว่า 5,244 คัน ยานหุ้มเกราะอเนกประสงค์ (AUV) มากกว่า 173 คัน (รุ่น Panthera T6 และรุ่น Sherpa Light Scout 173 คัน) ยานหุ้มเกราะกู้ภัย (ARV) มากกว่า 367 คัน สะพานปล่อยรถหุ้มเกราะ (VLB) (รุ่น KMM รุ่น MTU และรุ่น MTU-20) ยานกู้ภัยทุ่นระเบิด (MW) (รุ่น Aardvark JFSU Mk4) ปืนใหญ่ 4,468 กระบอก (ปืนใหญ่อัตตาจร มากกว่า 492 กระบอก ปืนใหญ่ลากจูง 962 กระบอก เครื่องยิงลูกระเบิด MRL 450 เครื่อง และ MOR 2,564 เครื่อง) และขีปนาวุธพื้นสู่อากาศ มากกว่า 45 ลูก

ทร. ได้แก่ เรือดำน้ำโจมตี (SSK) จำนวน 8 ลำ (รุ่น Type-033 หรือ PRC Romeo จำนวน 4 ลำ รุ่น Type-209/1400 จำนวน 4 ลำ) เรือฟริเกต 13 ลำ เรือกวาดทุ่นระเบิด 14 ลำ และเรือส่งกำลังบำรุง 23 ลำ

ทอ. ได้แก่ เครื่องบิน 509 เครื่อง เช่น เครื่องบินขับไล่ เครื่องบินโจมตีภาคพื้นดิน และเครื่องบินรวบรวมข่าวกรองอิเล็กทรอนิกส์ เฮลิคอปเตอร์ 308 เครื่อง เช่น เฮลิคอปเตอร์โจมตี รุ่น AH-64D และเฮลิคอปเตอร์รวบรวมข่าวกรองอิเล็กทรอนิกส์รุ่น Commando Mk2E อากาศยานไร้คนขับอย่างน้อย 5 เครื่อง (รุ่น Wing

Loong และรุ่น R4E-50 Skyeye) ขีปนาวุธอากาศสู่อากาศ-AAM (เช่น รุ่น R-73 รุ่น R-550 Magic) ขีปนาวุธอากาศสู่อากาศ-ASM (เช่น รุ่น AASM รุ่น HOT รุ่น 9M120 Ataka) อาวุธปล่อยนำวิถีร้อนโจมตีภาคพื้นดิน (LACM) รุ่น SCALP EG ขีปนาวุธต่อต้านเรือ (AShM) รุ่น AGM-84L Harpoon Block II รุ่น AM39 Exocet และรุ่น Kh-35U ขีปนาวุธต่อต้านการแผ่รังสี (ARM) รุ่น Armat และรุ่น Kh-25MP และระเบิดนำวิถีด้วยเลเซอร์ รุ่น GBU-10/12 Paveway II ดาวเทียมสื่อสาร TIBA-1 (1 ดวง) ดาวเทียมสำรวจ Egyptsat-A (1 ดวง) ดาวเทียมถ่ายภาพ Horus (2 ดวง) และดาวเทียมถ่ายภาพ Mirsat-2 (1 ดวง)

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ABEDA, AfDB, AFESD, AMF, AU, BRICS, BSEC (ผู้สังเกตการณ์), CAEU, CD, CICA, COMESA, D-8, EBRD, FAO, G-15, G-24, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICC (คณะกรรมการแห่งชาติ), ICRM, IDA, IDB, IFAD, IFC, IFRCs, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, LAS, LCBC (ผู้สังเกตการณ์), MIGA, MINURSO, MINUSMA, MONUSCO, NAM, OAPEC, OAS (ผู้สังเกตการณ์), OIC, OIF, OSCE (คู่เจรจา), PCA, UN, UNAMID, UNCTAD, UNESCO, UNHCR, UNIDO, UNISFA, UNMISS, UNOCI, UNRWA, UNWTO, UPU, WCO, WFTU (NGOs), WHO, WIPO, WMO และ WTO

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นภารกิจของสำนักวิทยาการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ ยังมีศูนย์วิจัยแห่งชาติตั้งอยู่ในไคโร มีหน้าที่ค้นคว้าความรู้ใหม่ทางวิชาการ และเพื่อประยุกต์ใช้ประโยชน์ อียิปต์ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สำคัญ คือ การชลประทานและการระบายน้ำ โดยเฉพาะการเกษตรที่ใช้ระบบน้ำหยดและโรงเพาะปลูกระบบปิด การสร้างเขื่อนกักเก็บน้ำ และการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม รวมทั้งพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านสารสนเทศ

อียิปต์อยู่ระหว่างการพัฒนาพลังงานนิวเคลียร์ร่วมกับ Rosatom ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจของรัสเซีย ภายใต้โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังนิวเคลียร์ที่เมือง El Dabaa บริเวณชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ห่างจากเมืองอเล็กซานเดรีย 170 กม. ทางเหนือของอียิปต์ โดยเมื่อปี 2568 ยังอยู่ในขั้นตอนการติดตั้งเตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์ ซึ่งหากการติดตั้งเตาปฏิกรณ์ทั้ง 4 เครื่องแล้วเสร็จภายในปี 2573 โรงไฟฟ้างอกกล่าวจะมีกำลังการผลิตไฟฟ้าที่ 4.8 กิกะวัตต์ (คิดเป็น 10% ของกำลังการผลิตไฟฟ้าทั้งหมดของอียิปต์)

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยานพาณิชย์ 29 แห่ง โดยที่ท่าอากาศยานนานาชาติกรุงไคโรเป็นท่าอากาศยานหลักที่ใหญ่ที่สุด อีกทั้งเป็นฐานการบินหลักของ Egypt Air ซึ่งเป็นสายการบินแห่งชาติ นอกจากนี้ ยังมีลานจอดเฮลิคอปเตอร์ 7 แห่ง ท่าเรือ 44 แห่ง ส่วนการคมนาคมทางบก มีถนนระยะทาง 92,400 กม. ระบบรถไฟใต้ดิน Cairo Metro และทางรถไฟ 5,085 กม. เส้นทางสัญจรทางน้ำ 3,500 กม. มีคลองสุเอซเป็นเส้นทางที่สำคัญของอียิปต์และของโลก ด้านการโทรคมนาคม มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการ 13.4 ล้านเลขหมาย (12.41% ของประชากร) โทรศัพท์เคลื่อนที่ 116.2 ล้านเลขหมาย (107.41% ของประชากร) ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต 90.3 ล้านคน (83.61% ของประชากร) และผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 51.6 ล้านคน (47.78% ของประชากร) รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +20 รหัสโดเมนอินเทอร์เน็ต .eg

การเดินทาง สายการบินทั้งของไทยและอียิปต์ไม่มีบริการเที่ยวบินตรงระหว่างกรุงเทพฯ-กรุงไคโร เวลาที่อียิปต์ช้ากว่าไทย 5 ชม. คนไทยที่จะเดินทางเข้าอียิปต์ต้องยื่นขอรับการตรวจลงตรา เว็บไซต์ข้อมูลการท่องเที่ยว www.egypt.travel

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) การดำเนินความพยายามของประธานาธิบดีอับดุลฟัตตาห์ อัลซีซี เพื่อรักษาเสถียรภาพทางการเมืองและควบคุมอำนาจอย่างเบ็ดเสร็จ เฉพาะอย่างยิ่งการขยายเวลาการดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีออกไปจนถึงปี 2573 การออกกฎหมายต่อต้านการประท้วงและปราบปรามกลุ่มเห็นต่างอย่างเข้มงวด และการปรับเปลี่ยนตำแหน่งผู้นำระดับสูงในกองทัพและหน่วยข่าวกรอง อย่างไรก็ตาม ปัญหาเศรษฐกิจอาจทำให้รัฐบาลอียิปต์เผชิญกับความท้าทายในการสร้างความเชื่อมั่นต่อประชาชน

2) การถ่วงดุลความสัมพันธ์ระหว่างอียิปต์กับมหาอำนาจต่าง ๆ ซึ่งมีแนวโน้มว่าประธานาธิบดีซีซีจะกระชับความสัมพันธ์กับรัสเซียและจีนให้ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาเพิ่มเติมจากความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดสหรัฐฯ ในด้านความมั่นคง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่หลากหลายกับมหาอำนาจและประเทศอำนาจกลางที่เป็นพันธมิตรสำคัญในภูมิภาคตะวันออกกลาง จากเดิมที่ค่อนข้างใกล้ชิดและเกรงใจสหรัฐฯ ซึ่งจะช่วยบรรเทาความเสี่ยง หากสหรัฐฯ ลดหรือเพิ่มบทบาทในภูมิภาคจนกระทบต่อความมั่นคงของอียิปต์ ตลอดจนแสวงหาทางเลือกใหม่ ๆ ในการปกป้องความมั่นคงทางเศรษฐกิจและทางการเมืองของตน

3) บทบาทของอียิปต์ในเวทีระหว่างประเทศ ข้อได้เปรียบทางภูมิรัฐศาสตร์ของอียิปต์ช่วยส่งเสริมบทบาทอียิปต์ให้โดดเด่นขึ้นในเวทีการเมืองระหว่างประเทศระดับภูมิภาค เฉพาะอย่างยิ่งบทบาทการเป็นคนกลางในการสร้างสันติภาพ (peace broker) ที่สามารถร่วมมือกับคู่ขัดแย้งในการแสวงหาทางออกสำหรับความขัดแย้งต่าง ๆ เช่น สงครามกาซาระหว่างอิสราเอลกับกลุ่มฮามาส สงครามกลางเมืองในซูดาน วิกฤตการเมืองในลิเบีย ซึ่งจะทำให้อียิปต์กลับมามีบทบาทนำในการเมืองระดับภูมิภาคได้อีกครั้ง หลังจากถูกบดบังโดยซาอุดีอาระเบียและสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์

4) สถานการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยในอียิปต์ยังมีความเสี่ยงสูงจากการก่อเหตุรุนแรงของกลุ่มก่อความไม่สงบในประเทศ นอกเหนือจากการก่ออาชญากรรมทั่วไป โดยมีกลุ่มที่เคลื่อนไหวสำคัญ ได้แก่ กลุ่ม Islamic State (IS) กลุ่ม Hasam ซึ่งเชื่อมโยงกับกลุ่ม Muslim Brotherhood กลุ่ม Ansar Bait al-Maqdis (ABM) ซึ่งประกาศสวามิภักดิ์ต่อ IS และปัจจุบันรู้จักในชื่อ Wilayah Sinai และกลุ่ม Ajnad Misr (Soldiers of Egypt) โดยมีพื้นที่เคลื่อนไหวใกล้กรุงไคโร บริเวณทางเหนือและตอนกลางของคาบสมุทรไซนาย บริเวณท่อส่งก๊าซธรรมชาติและคลองสุเอซ

5) ปัญหาพิพาทด้านทรัพยากรน้ำระหว่างอียิปต์-เอธิโอเปีย-ซูดาน กรณีเอธิโอเปียสร้างเขื่อน Grand Ethiopian Renaissance Dam (GERD) บนแม่น้ำไนล์ยังไม่มีแนวโน้มที่จะคลี่คลาย เนื่องจากอียิปต์และซูดานซึ่งเป็นประเทศปลายน้ำเรียกร้องให้เอธิโอเปียซึ่งเป็นประเทศต้นน้ำ จัดทำข้อตกลงที่มีผลผูกพันทางกฎหมายว่าการกักเก็บน้ำเพื่อผลิตไฟฟ้าในเขื่อนดังกล่าว จะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อประเทศปลายน้ำประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ เฉพาะอย่างยิ่งอียิปต์ต้องพึ่งพาแม่น้ำไนล์ในทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก

ความสัมพันธ์ไทย-อียิปต์

ไทยกับอียิปต์สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการเมื่อ 27 ก.ย.2497 โดยอียิปต์เป็นประเทศแรกในกลุ่มประเทศอาหรับที่สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันตลอดมา โดยต่างสนับสนุนกันในพื้นที่ระหว่างประเทศ

ความสัมพันธ์ทางการค้า เมื่อปี 2567 อียิปต์เป็นคู่ค้าลำดับที่ 40 ของไทย โดยมีมูลค่าการค้าอยู่ที่ประมาณ 712.48 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (25,046.93 ล้านบาท) ไทยส่งออกมูลค่า 673.23 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (23,568.63 ล้านบาท) นำเข้ามูลค่า 39.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1,388.30 ล้านบาท) ไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้า

633.98 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (22,180.33 ล้านบาท) ขณะที่การค้าในห่วง ม.ค.-ต.ค.2568 มีมูลค่า 757.98 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (24,979.60 ล้านบาท) ไทยส่งออกมูลค่า 654.72 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (18,035.72 ล้านบาท) นำเข้ามูลค่า 103.26 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (3,471.96 ล้านบาท) สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ ยาง ไม้ เคมีภัณฑ์อินทรีย์ เครื่องจักร รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ และของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ปลา สินค้าที่ไทยนำเข้า ได้แก่ เหล็ก ผลิตภัณฑ์ เวชกรรมและเภสัชกรรม เสื้อสำเร็จรูป เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ พืช และผลิตภัณฑ์จากพืช

ห่วง ม.ค.-ต.ค.2568 มีชาวอียิปต์เดินทางเข้าไทย 14,765 คน เพิ่มขึ้น 1,572 คน (11.92%) จากห่วงเดียวกับของปี 2567 ที่มีจำนวน 13,193 คน ส่วนคนไทยที่พำนักอยู่ในอียิปต์มีจำนวนประมาณ 4,100 คน (ต.ค.2567) ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา นอกจากนี้ สถาบันการศึกษาของไทยมีความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาของอียิปต์ เฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยอัลอัซฮัรที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรอิสลามศึกษาให้มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จังหวัดนราธิวาส และส่งอาจารย์มาช่วยสอนในสถาบันการศึกษา ศาสนาอิสลามของไทยกว่า 20 ปี อีกทั้งเมื่อปี 2567 เนื่องในโอกาสความสัมพันธ์ไทย-อียิปต์ครบรอบ 70 ปี รัฐบาลอียิปต์สนับสนุนทุนการศึกษาผ่านรัฐบาลไทย 160 ทุน แบ่งเป็น สาขาศาสนาและอิสลามศึกษาจำนวน 80 ทุน และวิทยาศาสตร์การแพทย์ 80 ทุน จากเดิมปีละ 60-80 ทุน ร่วมกับทุนของรัฐบาลอียิปต์อีกปีละ 2 ทุน

นายอับดุลฟัตตาห์ อัสซีซี
(Abdel Fattah el-Sisi)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีอียิปต์
เกิด	19 พ.ย.2497 (อายุ 72 ปี/ปี 2569) ที่โคโร อียิปต์ โดยเป็นบุตรของนายชะอิด อัสซีซี กับนางมาลิกา ติตานี ซึ่งเป็นครอบครัวเคร่งศาสนา ที่พ่่านักและเปิดร้านขายเครื่องไม้โบราณแก่นักท่องเที่ยวในตลาด Khan el-Khalili ย่านอูมมาลียะฮ์ใกล้กับมัสยิดอัลอัซฮัร ซึ่งเป็นเขตเมืองเก่าของโคโรที่มีชุมชนชาวมุสลิม คริสต์ และยิวอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสกับนางอินติศอร์ อามิร ซึ่งเป็นญาติทางแม่ที่ใกล้ชิดกันตั้งแต่สมัยเรียนระดับมัธยมศึกษา เมื่อปี 2520 และมีบุตรชาย 3 คน ธิดา 1 คน ได้แก่ นายมุศฎาะฟา นายมะห์มูด นายฮะซัน และ น.ส.อายะฮ์
การศึกษา	
ปี 2520	- Military Academy ของอียิปต์
ปี 2530	- Command and Staff College ของอียิปต์
ปี 2535	- Joint Command and Staff College ของสหราชอาณาจักร
ปี 2546	- Nasser's Military Sciences Academy ของอียิปต์
ปี 2549	- US Army War College ของสหรัฐฯ
ประวัติการทำงาน	
ปี 2520	- เริ่มรับราชการทหารในกองทัพบก หลังสำเร็จการศึกษาวิชาทหาร โดยเข้าประจำการในกองทัพหน่วยทหารราบ และเจริญก้าวหน้าในอาชีพมาโดยลำดับ รวมทั้งเคยดำรงตำแหน่งผู้ช่วยทูตทหารประจำ สอท.อียิปต์ ณ กรุงริยาด ซาอุดีอาระเบีย ในสมัยประธานาธิบดีฮุสنى มุบาร็อก

- ปี 2554 - ได้รับแต่งตั้งจากจอมพลมุฮัมมัด ฮุเซน ฆอนฆอวี ซึ่งยึดอำนาจจากประธานาธิบดี มุบาร็อกให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการหน่วยข่าวกรองทางทหาร และเป็นสมาชิก สภากองทัพสูงสุด (Supreme Council of Armed Forces-SCAF) ที่มีอายุน้อย ที่สุดในขณะนั้น (56 ปี)
- ปี 2555 - ได้รับแต่งตั้งจากประธานาธิบดีมุฮัมมัด มุรซี ให้ดำรงตำแหน่งประธาน SCAF ผู้บัญชาการทหารสูงสุดและ รมว.กระทรวงกลาโหม แทนจอมพลฆอนฆอวี เมื่อ 12 ส.ค.2555 รวมทั้งได้เลื่อนยศเป็นรองจอมพล
- ปี 2556 - ยึดอำนาจประธานาธิบดีมุรซี เมื่อ 3 ก.ค.2556 และแต่งตั้งนายอัสลี มันศูร ประธานศาลรัฐธรรมนูญสูงสุดให้ดำรงตำแหน่งรักษาการประธานาธิบดีแทน ขณะที่ตนเองดำรงตำแหน่งเป็น รอง นรม. และ รมว.กระทรวงกลาโหมใน รัฐบาลรักษาการ
- 27 ม.ค.2557 - ได้รับการเลื่อนยศจากประธานาธิบดีมันศูร เป็นจอมพล
- ลาออกจากราชการทหาร รวมทั้ง รอง นรม.คนที่ 1 และ รมว.กระทรวงกลาโหม และประกาศลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดี เมื่อ 26 มี.ค.2557
- ชนะการเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อ พ.ค.-มิ.ย.2557 โดยได้รับ เสียงสนับสนุนเกือบ 23 ล้านเสียง หรือ 96.9% ของผู้ออกไปใช้สิทธิ
- สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี เมื่อ 8 มิ.ย.2557
- มี.ค.-เม.ย.2561 - ชนะการเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นสมัยที่ 2 โดยได้รับเสียงสนับสนุน 22 ล้านเสียง (97.08%) ของผู้ออกไปใช้สิทธิ และสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง ประธานาธิบดี เมื่อ 2 มิ.ย.2561
- ธ.ค.2566 - ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีอียิปต์ สมัยที่ 3 โดยได้รับเสียงสนับสนุน 39.70 ล้านเสียง (89.65%) ของผู้ออกไปใช้สิทธิ และสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง ประธานาธิบดี เมื่อ 2 เม.ย.2567
- ข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าสนใจ**
- ในวัยเด็กรักการเรียนและมักใช้เวลาไปกับการช่วยงานในร้านขายของของบิดา หรือไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยอัลอัซฮัรซึ่งอยู่ใกล้บ้าน มากกว่า ออกไปเล่นฟุตบอลร่วมกับเด็กคนอื่น ๆ ในละแวกบ้าน
- ถูกระบุว่า เป็นคนเคร่งศาสนา ขณะเดียวกันก็ขึ้นชมนมอดิตประธานาธิบดีญะมาล अबดุลนาศิร (นัสเซอร์) ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มแนวคิดชาตินิยมอาหรับ โดยกลุ่มผู้สนับสนุน ประธานาธิบดีซีซีมักเปรียบเทียบประธานาธิบดีซีซีกับอดีตประธานาธิบดีนาศิรว่า เป็นผู้ที่เข้ามานำพาประเทศเพื่อฝ่าฟันอุปสรรคและแรงกดดันที่รุมเร้าจากประชาคม ระหว่างประเทศ
- มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับกองทัพสหรัฐฯ และหลังการเข้ายึดอำนาจจาก ประธานาธิบดีมุรซี เมื่อ ก.ค.2556 ซึ่งตามมาด้วยการใช้กำลังเข้าปราบปราม กลุ่มผู้สนับสนุนประธานาธิบดีมุฮัมมัด มุรซี ที่มีกลุ่ม Muslim Brotherhood เป็นแกนนำเมื่อ ส.ค.2556 รัฐบาลสหรัฐฯ ไม่ได้ตัดความช่วยเหลือทางทหารแก่ อียิปต์ เพียงแต่ยกเลิกการซ้อมรบร่วม ซึ่งเดิมมีกำหนดจัดใน ก.ย.2556

คณะรัฐมนตรีอียิปต์

ประธานาธิบดี

นรม.

รอง นรม. และ รมว.กระทรวงสาธารณสุขและประชากร

รอง นรม. และ รมว.กระทรวงคมนาคม

รมว.กระทรวงกลาโหม

รมว.กระทรวงการวางแผนและการพัฒนาเศรษฐกิจ

รมว.กระทรวงมหาดไทย

รมว.กระทรวงการต่างประเทศ

รมว.กระทรวงการคลัง

รมว.กระทรวงการลงทุนและความร่วมมือระหว่างประเทศ

รมว.กระทรวงปิโตรเลียม

รมว.กระทรวงศึกษาธิการ

รมว.กระทรวงการอุดมศึกษาและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์

รมว.กระทรวงการผลิตทางทหาร

รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า

รมว.กระทรวงการบินพลเรือน

รมว.กระทรวงยุติธรรม

รมว.กระทรวงเอกภาพสังคม

รมว.กระทรวงการไฟฟ้าและพลังงานทดแทน

รมว.กระทรวงการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ

รมว.กระทรวงเกษตรและการพัฒนาที่ดิน

รมว.กระทรวงการท่องเที่ยวและโบราณคดี

รมว.กระทรวงพัฒนาท้องถิ่น

รมว.กระทรวงการเคหะและการพัฒนาชุมชนเมือง

รมว.กระทรวงแรงงาน

รมว.กระทรวงเยาวชนและกีฬา

รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม

รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำและการชลประทาน

รมว.กระทรวงจัดหาปัจจัยยังชีพและการค้าภายในประเทศ

รมว.กระทรวงศาสนสมบัติ

รมว.กระทรวงวัฒนธรรม

รมว.กระทรวงการย้ายถิ่นฐานและกิจการชาวอียิปต์ในต่างประเทศ

รมว.กระทรวงกฎหมายและกิจการรัฐสภา

Abdel Fattah el-Sisi

Moustafa Madbouli

Khaled Abdel Ghaffar

Kamel Al-wazir

Maj. Gen. Abdul Majeed Saqr

Rania Al-Mashat (ญ.)

Mahmoud Tawfik

Badr Abdelatty

Ahmed Kouchouk

Hassan Elkhatib

Karim Badawi

Mohammed Abdullatif

Mohamad Ayman Ashour

Mohamed Salah Eldin

Mohamed Ibrahim Shimi

Sameh El Hafny

Adnan Fangary

Maya Morsi (ญ.)

Mahmoud Esmat

Amr Ahmed Talaat

Alaa Eldin Farouk

Sherif Fathy

Manal Awad Mikhail (ญ.)

Sherif Elsherbini

Mohamed Gobran

Ashraf Sobhi

Yasmine Abdel Aziz Fouad (ญ.)

Hani Sweilem

Sherif Farouk

Osama El Azhari

Ahmed Fouad Abdel Sallam

Badr Abdel-Aty

Mahmoud Fawzy

(ต.ค.2568)